

Til § 2.

2) Paragraffen affattes saaledes:

„Kastration af en Person kan efter indhentet Erklæring fra Retslægeraadet tillades af Justitsministeren, naar den paagældendes Kønndrift enten udsætter ham for at begaa Forbrydelser og saaledes betyder en Fare for Samfundet eller medfører betydelige sjælelige Lidelser eller social Forringelse for ham. I øvrigt skal følgende Betingelser være opfyldt:

Der skal foreligge en Begæring, ledsaget af en Lægeerklæring og indeholdende fyldestgørende Oplysninger om de for Andragendet bestemende Grunde og Erklæring om, at den, der fremsætter Begæringen, for saa vidt det ikke er en Anstaltsledelse, forud af en Læge er vejledet om Indgrebets antagelige Følger. Er den paagældende gift, uden at Samlivet er ophævet ved Separation eller længere Tids faktisk Adskillelse, skal Ægtefællens Erklæring saa vidt muligt indhentes.

For psykisk normale endvidere følgende: At han har naaet Myndighedsalderen, og at han selv andrager om Kastration. Er han umyndiggjort i personlig Henseende, skal Værgens Erklæring indhentes.

For psykisk abnorme, herunder aandsvage: At han selv med Tiltræden af en dertil beskikket Værge andrager derom. Er han umyndig, kan hans Værge beskikkes til at afgive Erklæringen. Er den paagældende som Følge af mentale Mangler ude af Stand til at forstaa Betydningen af et saadant Indgreb, kan Andragendet underskrives af Værgen alene. Er han inddraget under Forsorg af en Statsanstalt eller en i Henhold til § 67 i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg godkendt Anstalt, kan Anstaltsledelsen underskrive alene. I de to sidste Tilfælde skal Andragendet være tiltraadt af Anstaltslægen eller en Embedslæge.“

Til § 4.

3) Paragraffen affattes saaledes:

„Kastration af en Person kan efter indhentet Erklæring fra Retslægeraadet bestemmes af Retten, naar han efter opnaaet Myndighedsalder findes skyldig i en af de nedenfor under a og b nævnte Forbrydelser under saadanne Omstændigheder, at Gerningen karakteriserer ham som en paa dette Omraade farlig Forbyder, og det maa antages, at der er nærliggende Fare for, at hans Kønndrift vil drive ham til nye alvorlige Sædelighedsforbrydelser, og at Udsigten til Straf ikke vil afholde ham derfra.

Til § 2.

Den i Forslaget stillede Fordring, at Kønndriften skal være abnorm i Styrke eller Retning, er udeladt baade her og i § 4, da denne Fordring ikke skønnes at være paakrævet. Af samme Grund er Krævet om, at Driften skal betyde en Fare for ham selv, udeladt. Det Hensyn, der her ved peges paa, fyldestgøres tilstrækkeligt ved, at der kræves en Begæring af den normale. For den abnorme er Samfundshensynet alt overvejende.

Forslaget bruger — uden at nogen Realitetsforskel er tilsigtet — ikke helt de samme Udtryk med Hensyn til Indhentelse af Ægtefællens Erklæring for de normale og abnormes Vedkommende. Dette er her rettet.

Til §§ 4 og 5.

Afgørelsen er overført til Retten, hvor den, selv om det bestemt maa fastholdes, at der her ikke er Tale om Straf, dog findes naturligt at høre hjemme, og § 5 derfor helt udgaaet. Det bemærkes herved, at Afgørelsen derfor alligevel ikke vil henhøre under Nævningernes Kendelse.

Bestemmelsen kan træffes af Retten enten af egen Drift eller efter Paastand af Anklager eller Forsvarer.

Af de Forbrydelser, der kan bevirke den tvungne Kastration, er Ildspaaesættelserne udeladt. Kastrationen vil her under